

Marksistička pedagoška teorija

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 12 | Nivo: Internacionalni univerzitet u Novom Pazaru

Sadržaj

Uvod 2

1. Marksizam 3

2. Marksistička pedagoška teorija 4

2.1. Klasici marksizma 5

2.2. Vladimir Iljič Lenjin 6

2.3. Nadežda Konstantinovna Krupska 7

2.4. Anton Semjonovič Makarenko 9

ZAKLJUČAK 12

LITERATURA 13

Uvod

Pedagogija je nauka čije su oblasti izučavanja vaspitanje i obrazovanje. Sam termin se različito definisao u različitim periodima, što ukazuje na razvoj same nauke kroz ljudsku istoriju.

Naučno obrazloženje socijalističkog obrazovanja su dali Marks i Engels, koji su cenili radove utopista.

Doduše, problemima vaspitanja su se bavili kroz razmatranja i kritike buržoaskog društva, dakle ne direktno. Na vaspitanje i obrazovanje su gledali kao na oruđe klasne borbe, pa time ukazali na povezanost vaspitanja i društva. Takođe su ukazali i na povezanost vaspitanja i politike. Smatrali su da vaspitanje mora da ima svestrani karakter, što u dotadašnjem društvu nije bio slučaj. Propagirali su ideje o obaveznom, besplatnom i tako svima dostupnom obrazovanju, koje bi trebalo da bude u vezi sa radom. Posebno su isticali značaj permanentnog obrazovanja i tačno određene uloge škole.

Prvi praktični pokušaji da se socijalističke pedagoške ideje realizuju su učinjeni tokom Pariske komune 1871. godine. Među odlukama ove Komune važne za pedagogiju su odvajanje religije i škole (što je značilo promenu sadržaja obrazovanja), dostupnost obrazovanja za sve, isticanje potrebe obrazovanja za odrasle, poboljšanje položaja nastavnika itd.

Lenjin je takođe dao svoj doprinos razvoju socijalističke pedagogije, naročito nakon oktobarske revolucije. Ideje koje je izložio bile su spajanje nastave sa proizvodnim radom kroz tzv. politehničko vaspitanje, a i u vezi sa ulogom i odgovornošću nastavnika, sadržajima obrazovanja, omladinskim organizacijama itd.

Lenjinova supruga N. K. Krupska u svom delu „Narodno obrazovanje i demokratija“ takođe iznosi ideje o radnom vaspitanju i spajanju nastave i proizvodnog rada. U Sovjetskom Savezu ona je bila cenjeni pedagoški radnik i učestvovala je u organizaciji tada novog sistema obrazovanja i vaspitanja.

Marksizam

Prema filozofskom shvatanju marksizam je tzv. dijalektički materijalizam primenjen na prirodu i društvo: njegova osnovna društveno-ekonomska postavka je u društvenoj proizvodnji svoga života ljudi stupaju u određene, nužne, od njihove volje nezavisne odnose – odnose proizvodnje, koje odgovaraju određenom stupnju razvitka njihovih materijalnih proizvodnih snaga. Celokupnost tih odnosa proizvodnje sačinjava ekonomsku strukturu društva, realnu osnovu na kojoj se diže pravna i politička nadgradnja i kojoj odgovaraju određeni oblici društvene svesti.

Način proizvodnje materijalnog života uslovljava društveni, politički i duhovni proces života uopšte. Ne određuje svest ljudi njihovo biće, već obrnuto, njihovo društveno biće određuje njihovu svest. Na izvesnom stupnju svoga razvitka materijalne proizvodne snage društva dolaze u protivrečnost sa postojećim odnosima proizvodnje, ili – što je samo pravni izraz za to – sa odnosima svojine u kojima su se dotle razvijale. Iz oblika razvitka proizvodnih snaga ti se odnosi pretvaraju u njihove okove. Tada nastupa epoha socijalne revolucije. S promenom ekonomske osnove vrši se brže ili sporije prevrat u čitavoj ogromnoj nadgradnji... U opštim crtama meogu se azijski, antički, feudalni i savremeni buržoaski način proizvodnje označiti kao naredne epohe ekonomske društvene formacije.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com